

The Middle Voice

	<u>λύομαι</u>	<u>φιλέομαι</u>	<u>τιμάομαι</u>
Present Indicative			
Singular			
1st	λύομαι	φιλοῦμαι	τιμῶμαι
2nd	λύῃ / λύει ¹	φιλή / φιλεῖ	τιμᾶ
3rd	λύεται	φιλεῖται	τιμᾶται
Plural			
1st	λυόμεθα	φιλούμεθα	τιμώμεθα
2nd	λύεσθε	φιλείσθε	τιμᾶσθε
3rd	λύονται	φιλοῦνται	τιμῶνται
Present Imperative			
Singular			
2nd	λύου	φιλοῦ	τιμῶ
Plural			
2nd	λύεσθε	φιλείσθε	τιμᾶσθε
Present Infinitive			
	λύεσθαι	φιλεῖσθαι	τιμᾶσθαι
Contracted Forms			
Indicative			
λύ-ε-σαι → λύ-ε-αι → λύῃ [but → λύει in Attic] ¹	φιλ-έ-ομαι → φιλοῦμαι	τιμ-ά-ομαι → τιμῶμαι	
	φιλ-έ-εσαι → φιλή [φιλεῖ]	τιμ-ά-εσαι → τιμᾶ	
	φιλ-έ-εται → φιλεῖται	τιμ-ά-εται → τιμᾶται	
	φιλ-ε-όμεθα → φιλούμεθα	τιμ-α-όμεθα → τιμώμεθα	
	φιλ-έ-εσθε → φιλείσθε	τιμ-ά-εσθε → τιμᾶσθε	
	φιλ-έ-ονται → φιλοῦνται	τιμ-ά-ονται → τιμῶνται	
Imperative			
λύ-ε-σο → λύ-ε-ο → λύου	φιλ-έ-εσο → φιλοῦ ²	τιμ-ά-εσο → τιμῶ	
	φιλ-έ-εσθε → φιλείσθε	τιμ-ά-εσθε → τιμᾶσθε	
Infinitive			
	φιλ-έ-εσθαι → φιλεῖσθαι	τιμ-ά-εσθαι → τιμᾶσθαι	

¹ The Attic form ending in *-ει* is employed in our book. This is the form favored in Attic prose and comedy (whereas tragedy favors the non-Attic *-ῃ*), which predominates after 400 BC, but *-ῃ* is employed in Koine (e.g., the New Testament).

² This form is best thought of as the result of *φιλ-έ-εσο* → *φιλ-έ-ου* → *φιλοῦ*.